

Tisztelet a Mesternek – Kaczvinszky Józsefnek!

Böde István írása

Most, hogy időm jelentős részét a *Kelet világossága* köteteinek felolvasása tölti ki, folyamatos élményben van részem, amely egyszerre nyújtja az emlékezést, a jelen örömét és egyfajta összegzést is. Ebbe az adományszerű munkába merülve, gyakran megszűnik számomra az idő és egységben áll előttem életem megannyi eseménye.

Első találkozásom a *Kelet világossága* című háromkötetes művel az 1950-es évek végén egy budapesti lakásban történt, ahol egy „magán antikváriusként” működő idősebb úr egy egész könyvtárat is megtölteni képes könyvállományt kínált eladásra. Már az első nála tett látogatás alkalmával megvettem *Kaczvinszky József* művének mindhárom kötetét és otthon mohón elolvastam az elsőt, amelynek jó részét akkor még nem értettem. Később megtanultam, hogy vannak könyvek, amelyek olvasásával csak elmélkedve, alaposan megemésztve szabad haladni.

A *Kelet világosságára* kiváltképp igaz ez; a szellemi tanítással amúgy sem lehet elsietve barátkozni. Ez a mű a szellemi jóga nagyszerű és teljes körű áttekintése, amelyet egy *Mester* írt, mintegy „belülről”. Kaczvinszky rendelkezett mindazzal a kiérlelt és rögzített tudással, amelyről a mű lapjain ír, legyen az akár a legelvontabb ismeret. A három könyv az elmélet, a gyakorlat és a misztikus oldal ismertetését tartalmazza.

A jóga filozófiájában a *reinkarnáció* a legtermészetesebb módon válik a szemléletünk részévé. Az első kötet *előszavában*, a *Szerző* által feltett kérdésre válaszolva: másképpen – vagyis az újraszületések tanának elfogadása nélkül – nem is érthető teljes mélységében és végső összefüggéseiben az élet.

Az ember finomabb belső struktúrája pedig egységben áll a modern pszichológia megállapításaival. Ami mégis újszerű és kiváltképpen értékes volt számomra, az a *karakter* fogalmának és szerepének a megismerése. Ennek nagy hasznát vettem később, jógaoktatói tevékenységem során.

Az igazat megvallva, az első önfeledt beleolvasás után elég sokáig pihentek a polcomon a kötetek, arra várva, hogy ismét kinyíljanak, mint ahogy a magvak a száraz földben szomjaznak a nedvességre és várnak a melengető fényre, hogy kicsírázhassanak. (Akkoriban fontosabb volt számomra, hogy szerethessem és hogy engem is szeressenek; és ez a fiatal koromra vonatkozó megfogalmazás elsősorban a szerelemre utal.)

A hetvenes években Érdre költöztem átmenetileg, egy magam készítette faházba (víz-villany nélkül, petróleumlámpákkal az asztalomon), mert szükségem támadt az egyedüllétre, a belső rendeződésre. Újra eljött a félretett könyvek ideje: *Kaczvinszkyt* tanulmányoztam sorról-sorra, jegyzetelve azt, amit olvasok, megválaszolatlan kérdéseimet külön leírva.

Olvasni nem csak kritikus elmével kell, de szívünk befogadásával érdemes. Akkor már tudtam: olyan kincs van a tulajdonomban, amelyet nem múltak felül az időközben megszerzett (főleg gépelt formában olvasott) más ezoterikus beavatási, szellemi tanítások. Ma 75 évesen is ugyanaz a véleményem. *Kaczvinszky* „modern” remekművében az *egyetemes időtlen Tanítás* szólal meg, amely az embert a végső célja felé vezeti.

A nyolcvanas években a Keleti Pályaudvarhoz közeli nagyméretű lakásomban tartottam jógafilozófiai, meditációs foglalkozásokat – eleinte – annak a néhány érdeklődőnek, akikkel időközben megismerkedtem. A gyakorlás mellett beszélgetésünk, gondolatcserénk témája volt a jóga szellemi bölcselete is.

Időközben nagyjából negyven főre duzzadt a létszámunk; a hírlánc jó működött (akkoriban mobiltelefon nélkül is). Természetesen *Kaczvinszky* munkássága volt a fő témánk. A *Kelet világossága* mellett időközben egyre több olyan művéhez és írásához sikerült hozzájutni, mint pl. a *Yoga aforizmák* vagy a *Meditációs tanácsok*, amelyek akkor még nem jelentek meg nyomtatott formában.

Egyre erősödött bennem az igény, hogy megtudjam, még mit és hogyan tanított a *Mester*. Ezért – nem kevés ráfordítással – sorra próbáltam felkeresni *Kaczvinszky* még életben lévő tanítványait; legtöbbször sikerült is felvennem a kapcsolatot. Kezdetben *Dénes Miklós* volt, aki ebben segített, az ő révén talákoztam *Hindy Andrással*, a *Kelet világossága* kiadójával, *Muraközyéné Nórával* és *Mike Gézáné Ilonával* (akik mindketten aktív tevékenységükkel, így például anyagok gépelésével támogatták a tanítványok közösségét), hogy csak a legfontosabb interjúalanyokat említsem. Ezeket a beszélgetéseket vagy magnóra rögzítettem, vagy jegyzeteltem. Szívósságra is szükségem volt, mivel olykor (talán érthető) zárkózottságba ütköztem a tanítványok részéről, de én ilyenkor „nem adtam fel”.

Mindenképpen tudni szerettem volna, hogy *Kaczvinszky József* valóban hiteles tanító mester volt-e. Egyértelmű választ kaptam a megkérdezettektől is: *igen, az volt!* Tanítványok elbeszélése szerint, saját belső élményeimnek megfelelően – és a körülöttem levőkre gyakorolt hatása alapján – ezt teljes meggyőződéssel kijelenthetem. Hozzá tenném, hogy *ma is az*: a könyveit, elsősorban háromkötetes fő művét kinyitva – és ez nem csak a saját tapasztalatom – olyan fajta személyes hatás érezhető, amely túl van a szavak erején.

Kaczvinszky szellemi világa nem kisajátító, hanem egységet teremtő. A saját belső lelki utamon *Kaczvinszkyt* tanítását követtem, de ezzel teljes összhangban és harmóniában a kereszténységem alapjainak az értéke sértetlenül megmaradt. Hasonlót mondhatok hívőként a vallásomra is (amelyet, kétségtelenül, nem mindig az egyház szervezetének tételes előírásai szerint élek meg).

Így, időközben „határesetté váltam”: jónéhány keresztény barátom eltávolodott tőlem a jóga iránti intenzív érdeklődésem miatt; a kizárólag jóga-bölcséleti tanítások felé elkötelezett barátaim pedig egyszerűen nem értették spirituális vonzalmamat és tiszteletemet *Jézus Krisztus*, továbbá *Szent Ágoston*, *Eckhart mester*, *Thomas Merton*, *Teilhard de Chardin* és más keresztény misztikusok iránt. (Megjegyzem, hogy a csoportjainkban a meditáció mellett még voltak félórás ima-együttléteink is.)

Azt, hogy világlátásomat illetően – a nyitottság mellett – biztos lábakon állok a sokféle tanítás kavalkádjában, *Kaczvinszky Józsefnek* köszönhetem. Erre szükségem is volt, mivel rendszeresen hívtunk meg olyan prominens vendégeket az összejöveteleinkre, akik nagy erővel, hatásosan képviselték a saját irányzataikat.

Első pillanatban talán ellentmondásnak tűnik, de Kaczvinszkynek köszönhetem saját önálló jógaoktatói arculatom kialakulását is. Azt tanítottam, amit igazán tudtam; azt, amiben biztonságosan otthon éreztem magam. Azt hiszem, nem önteltség annak a kimondása, hogy amit az évtizedek alatt a mindenkori csoportjaimban és közösségeimben kialakítottam és felépítettem, az szuverén alkotásnak tekinthető.

A közös munkának mindig része az intenzív fizikai bemelegítés, tudnom kell szellemi tanítást adni, hasonlóan képesnek kell lennem az elcsendesedés, a meditáció levezetésére és a személyesen hozzám forduló tanítványokat meg kell próbálnom felelős módon hasznos útmutatásokkal segíteni. A felelősség vállalása a közösséggel kapcsolatban is mindig erős kritériumként merül fel.

Eddig megjelent három könyvemben ^{1,2,3}, amelyeket nagy szeretettel írtam, szintén a jóga szellemiségének inspirációja érződik – az olvasóktól hozzám érkezett köszönő sorok is erről tanúskodnak.

Könyveimet *Albert Schweitzer* szavait idézve nyújtom most át képzeletben ezen írás kedves Olvasóinak: „*Oszd meg szellemi lényedet azokkal, akik veled úton vannak, közölj annyit, amennyit tudsz, és fogadd el, mint valami felséges ajándékot, ami tőlük feléd visszaérkezik.*” Ezt a nagyszerűen megfogalmazott szellemi és lelki alapállás egész jógaoktatói pályám vezérelve is lehetne.

Ezt az önvallomást azzal az idézettel zárom, amelynek szerzője *Kaczvinszky József* és a *Meditációs tanácsokból* való. Ez nagyobb méretben kint van a lakásom falán; nincs olyan nap, hogy néhány percre meg ne állnék előtte, de a tőlem távozó tekintete is mindig ráesik a következő néhány sorra:

„Igyekezzél elérni, hogy minden, amit az életben cselekszel, valóságos Istentisztelet legyen. Bármit is cselekszel, úgy tedd, mintha Isten színe előtt tennéd, a Lélek iránt szeretetből, az Egyetlen Igazság örök dicsőségére. Akkor elérheted, hogy életed egyetlen, megszakíthatatlan, örökös Istentiszteletté váljék és hogy tested lesz annak eleven temploma.”

Om shanti! Béke legyen Veled!

Budapest, 2018. tavaszán

Böde István jógaoktató

E-mail: bodeistvanjoga@gmail.com

Könyveim:

1. *Hit és jóga*, Jupiter Kiadó, 1996.
(Ebben a művemben a „*Köszönettel és hálával tartozom Kaczvinszky Józsefnek.*” mondat szerepel az első oldalon.)
2. *Megújulás – sport, jóga, meditáció, mint életforma*. Cartaphilus Kiadó, 2004.
3. *A lelkünk jógája* – Magánkiadás, 2012.